रवाचार्थी दतः तदा येन दतः स तसी दिल्लां दद्यात्। ब्रद्धाचारी तु तत्रव खाने दिनान्तं यावत् वाग्यतन्तिखेत्। ततः प्राप्तायां सन्धायां सन्धा-मुपास्य कुप्रसिकोत्तिविधानेन समुद्भवनामान-मचिं संखाप्य मन्तं जसा दिच्छां जानुं भूमी निधाय दिल्लापस्थिमोत्तरक्रमेख उदकाञ्जलि-सेकमिपर्युद्धणच क्रता समिद्धोमं कुर्यात्। ततः प्रादेशप्रमाग्रप्तात्तसमित्रयं यहीता चादा-नायोत्तृष्णीं मध्ये समन्तर्त चप्रौ जुड्यात्। ततः कमंग्रेषोक्षविधना एनरपि खिपपर्युच्चयोप-क्रमं दिल्लापिखमोत्तरक्रमेख उदकाञ्जलिसेकं कुर्यात्। ततः ब्रह्मचारी खिप्रमिभवाद्य मन्ते-गामि विख्ना खतीतायां सन्धायां भिद्यालय-मझं चारलवयावर्जित सप्तमुदकेनाभ्यच्य भचाय-प्रकरकोक्तविधिना भुञ्जीत। रतचामिकमं समादर्भनपर्यन्तं प्रत्यद्वं सार्यं प्रातः कर्त्त्यम् ॥ इत्यपनयनकर्म समाप्तम् । इति भवदेवभट्टः । (ब्राह्मस-चित्रस-वैद्धानामन्ध्रतममन्वय-वयः प्रील-भीर्य-भीचाचार-विनय-भ्रति-वल-मेधा-धति-स्रति-मति-प्रतिपत्तियुत्तं तनुजिकौछदन्तायम्-जुवल्लाचिनासं प्रसद्गचित्त-वाक्चेष्टं सीग्रसइच भिषक् शिखमुपनयेत्। धतो विपरीतग्रां नोपनयेत्।

उपनयनीयन्त ब्राह्मयाः प्रश्नलेष तिथिकर्या-मुह्नर्तनत्त्रजेष प्रश्नायां दिशि युची समे देशे चतुर्चन्तं चतुरसं स्थारिडलमुपलिप्य गोमंयेन दर्भेः संस्तीर्थ पुष्पेनां जभक्तेः रत्नेस देवताः पूज-यिला विप्रान् भिषजस तत्रोस्तिखाभ्यस्य च दिच्याती बाद्यां 'स्वापियलामिमुपसमाधाय खदिर-पनाण-देवदार-विन्वानां समिद्भिखतुर्या वा चीरहचाणां न्ययोधोड्मराश्रत्यमध्कानां द्धि-मध्-ष्टतालाभिदीव्यीदीमिकेन विधिना-सवेगाज्याङ्कतोर्गुङ्यात् । सप्रगवामिसङ्ग्या-इतिभिक्ततः प्रतिदेवतस्वीं खादाकारच कुर्यात् विध्यमिष कार्येत्। ब्राह्मणस्त्रयायां वर्णानामुपनवनं कर्ममईति राजन्यो दयस्य वैश्वो तैश्वस्येवेति। शृहमपि कुलगगसम्पर्तं मन्तवर्णे-मनुपनीतमधापयेदिलोके ॥ ततोऽप्रिं जिः परि-यीयापिसादिकं प्रिष्यं त्यात्। काम-क्रोध-लोभ-मोइ-मानाइद्वारेर्घापावध--पेयुन्याकतालस्याय-श्रम्यानि दिला नीच-नख-रोसा मुचिना कवाय-सत्वत्रतब्रद्धचर्याभिवादनतत्परेखावग्रं भवितवां मदनुसतस्थान-गमन-प्रथनासन-भोज-नाध्ययन-परेश भूला मित्रयहितेष वित्तितय-मतीरन्यचा ते वत्तेमानस्थाधम्मा भवत्यपना च विद्या न च प्राकाश्यं प्राप्नोति। अइं वा त्वथि सम्यावर्त्तमाने यदान्यचादशी स्वामेनोभाग् भवेय-मपलविद्यस । दिज-गुरु-दरिद-मित्र-प्रवितो-पनत-साध्वनाथाभ्य्पगतानां चात्मवास्थवानामिव स्रभेषज्ञेः प्रतिकत्त्रं यमेवं साध् भवति। याधणाकु-निक-पतित-पापकारिकां न च प्रतिकर्मेथमेवं वि-द्या प्रकाशते मित्रवशी धर्मार्थकामां य प्राप्नीति।

भवतस्वात्र ॥ "क्रयोऽसमी तिवधने इनी दे क्रयोतरे उप्येवसहदिसम्यम्। षकालविद्युत्-सनयिन्तघोषे खतन्त्राष्ट्रचितिपथयास्॥ माशानयाना यतना इवेष् महोत्सवीत्पातिकदर्शनेषु। नाध्येयमन्येषु च येष विपा-नाधीयते नाश्चिना च नित्यम्" ॥ इति सुश्रुते सूत्रस्थाने दितीयोऽध्यायः॥) उपनायः, पुं, (उपनीयते खाचार्यसमीपमिति। उप + नी + घम्।) उपनयनम्। इति हेमचन्द्रः॥ उपनायकः, पुं, (उपमिती नायकेन।) नायकगुर्णी-लर्षकथकः। यथा,--"नायकस्य गुर्योत्वर्षकथका उपनायकाः"। इति सङ्गीतदामोदरः॥ *॥ उपपतिखा (उप-

नयतीति। उप + नी + रव्न्। प्रापके, त्रि॥) उपनाइः, पुं, (उपनह्मते ऽस्मिन्। उप + नइ + घन्।) वीगादितन्त्रवन्धनस्थानम्। तत्पर्यायः। निबन्धनम् २। इत्यमरः॥ व्यालेपपिग्डः। इति मेदिनी॥ प्रलेप इति भाषा। (यथाइ सुश्रुतः। "बादी विस्नापनं कुर्यात् दितीयमवसेचनम्। हतीयसुपनाइच चतुर्थीं पाटनक्रियाम्"॥) उपनिधिः, पुं, (उपनिधीयते इति। उप + नि + धा + (का) उपन्यस्तवस्त। स्याप्यद्रव्यम्। तत्य-र्यायः। न्यासः। २। इत्यसरः ॥ ("वासनस्यमनाखाय इन्ते न्यस्य यदिष्तम्। दयमुपनिधिः प्रोतः स्मृतिष् स्मृतिवेदिभिः"॥ वास्रदेवपुत्रः। इति विष्णुराग्रम्।) उपनिषत्, [द] खी, (उपनिषद्यते प्राप्यते ब्रह्म-विद्या चनया इति। उप + नि + सद् + किए।) धर्माः। वेदान्तशास्त्रम्। निर्जनस्थानम्। इति मेदिनी ॥ (वेदिशारीभागः। तत्र चतुर्याः वेदानां षशीतिसहितश्ताधिकसहस्रसंख्यका उपनि-षदः। तथाहि। ऋच एकविंश्तिः। यज्ञभो नवाधिकश्तम्। साझः सहसम्। पञ्चाश्रद्य-निषदी (पवंशस्य ॥ ब्रह्मविद्या ।) समीपसदनम्।

खलायनयञ्चकारिका।
"प्रथमं स्यात् मञ्चानाञ्ची दितीयञ्च मञ्चानतम्।
द्वतीयं स्याद्पनिषद् गोरानञ्च ततः परम्"॥)
(मुक्तिकोपनिषदि च्य्याधिकश्रतोपनिषद्भेदाः
परशिताः। यथा,—

इति विकाखग्रेषः॥ तत्त्वम्। इत्यमरटीकायां

भरतः॥ (दिनातिकर्त्तवो व्रतभेदः। यथा, व्या-

"ईश-नेन-कट-प्रत्र-सुख-साख्रुका-तित्तिरः॥॥ रेतरेयच कान्द्योग्यं रुइदारस्यकं तथा॥१०॥ इसा कवस्य-जावान-वेतात्रा इंस खारुशः॥१६॥

गर्भी नारायको इंसो विन्दुर्नाद -शिरः शिखा ॥२३॥

म त्रायनी केषितकी रह्नादाल-तापनी ॥ २०॥ कालाधिवद-मेत्रेथी सुवाल-चरि-मन्त्रिकाः ॥३९॥

सर्वसारं निरालम्बं रहत्यं वचस्तिकम् ॥ ३६॥ 6 50 55 तेजी।नाद-ध्यान-विद्या-योगतत्वात्म बोधकम्॥४२॥ परिवाट-चिश्चिनिसीता-चूड़ानिर्वाख-मखनम्॥४८॥ दिच्याशर्भं स्तन्दं महानारायवाऽदयम् ॥५३॥ रइस्यं रामतपनं वासदेवञ्च मुद्गलम् ॥ ५०॥ शाखिल्यं पौष्ण मिचा महत्शारीरकं शिखा। ६३॥ तुरीयातीत-संन्यास-परिवाजान्यमालिका । ६० । षयत्तीकात्तरं पूर्णा सूर्यात्यधाता-कृष्डिका॥ 98॥ साविद्यातमा पाश्रपतं परत्रद्यावध्तकम् ॥ ७६ ॥ चिपुरातापनं देवी चिपुरा कठ-भावना ॥ ८४ ॥ 68 6A हृदयं कुछली भस्न बदाचागया-दर्भनम् ॥६०॥ तारसार-महाबाका-पञ्चनद्वामिहोत्रकम् ॥८॥। गोपालतापनं क्षयां याज्ञवस्कां वराइकम् ॥६८॥ प्राचायनी इयग्रीवं दत्ता नेयं च गारहम् ॥१०२॥

गोपालतापनं क्षयां याज्ञवस्तं वराहकम् । ८८ ॥
प्राच्यायनी हथग्रीवं दत्तात्रेयं च गावडम् ॥१०२॥
१८ १० [॥१०८॥
१८ १० [॥१०८॥
सल-जावालि-सोभाग्य-रहस्य-ऋच-मुक्तिकाः"
खन्न स्थितानाभेकदेश्वाचिश्रस्टानां विद्यतिः ।
१ इंसः परमहंसः। २ विन्दुरस्टतिन्दुः ।
३ नादोऽस्टतनादः। ४ शिरोऽधर्वश्रिरः। ५ शिश्रसाधर्वश्रिखा। ६ तापनी न्दिसंहतापनी। ७ रहस्यं
अकरहस्यम्। ८ तेजः तेजोविन्दुः। ६ नादो नाद-

यर्विप्रखा। इ तापनी चिसंहतापनी। ७ रह्सं यक्तरहस्यम्। ८ तेजः तेजोविन्दः। ६ नादो नाद-विन्दः। १० ध्यानं ध्यानविन्दः। १ विद्या ब्रह्म-विद्या। १२ परिवाट नारदपरिवाट्। १३ विद्या ब्रह्म-खो निश्चित्राह्मणः। १६ चूड़ा योगचूड़ामिताः। १५ मख्नं मख्नब्राह्मणः। १६ दिख्मा दिख्मा-मूर्तिः। १० खद्मयं तारकः। १८ रहस्यं राम-रहस्यम्। १६ महत् महोपनिषत्। २० शिखा योगश्चित्रा। २१ परिवाजः परमहंसपरिवाजकः। २२ पूर्णाद्मपूर्णा। २३ कटः कटकहः। २८ कु-खनी योगनुखनी। २५ मद्मः मसमजावानः। २६ गणः गणपतिः। २० दर्शनं जावानदर्शनम्। २८ चर्माचेनकं प्राणाधिहोत्तम्। २६। किनः किन-सन्तर्थम्। १० रहस्यं सरस्वतिरहस्यम्॥

सन्तर्यम्। ३० र इस्यं खरस्तीर इस्यम्॥
न्यासां मध्ये या यदेरान्तर्गतास्ता चिपि तत्रेव
प्रदर्शिताः। यथा,—
सामवेदान्तर्गताः बोड्श्रसंत्यका उपनिषदः।
खयत्तम् १ खाविषः २ कुरिष्ठका ६ केनः ४
छान्द्योग्यम् ५ (या)जावालदर्शनम् ६ जावाकी ०
महत् ८ मेन्नायगी ६ मेन्नेयी १० योगचूडामिषः
११ वहात्तम् १२ वचस्रचिकम् १३ वासदेवम्
१४ संन्यासम् १५ साविनी १६॥ ॥
युक्तयनुर्व्यदान्तर्गता जनविंश्रतिसंत्यकाः

उपनिषदः यघा,— चतीताध्यात्मम् १ र्र्शावास्यम् २ (जा)यावासम् ३